

په یامه کانی بدره و به هدشت

زنگیره (۹۲)

بالاپوشی و
ته به روج و
ته غریب

ناماده کرنی

باوکی چیای خوله کان

هدوئیز

۱۴۳۹ - ۱۸۰۱

ناسنامه‌ی کتیب

ناوی کتیب: بالاپوشی و تهبه‌پوچ و ته‌غريب

زنگیره: (۹۲)

ئاماده‌کردنی: باوکى چيای خولەكان

تورەی چاپ: چاپى دووهەم

تىرازى: ۱۰۰۰ دانە

چاپخانە: چاپخانەي هېنى

لە بەپتۇھە رايەتى گشتى كتىبىخانە كان ژمارە سپاردنى (۶۰)ي

سالى (۲۰۱۶)ي دراوەتنى

وقال صلی الله علیه وسلم (ماترکت بعدی فتنة اشد على الرجال من النساء) متفق عليه.

بؤیه نه و نافره تهی دینی له دهست داوه گوره ترین فتنه دروست
دهکات له سر پیاوان و دوایی تیک چونی شیرازهی خیزان و نومه تو
کومه لکا.

شاعیر دهلي:

((حیجاب تاجه بوسه ری هم موو که سی ناشی
نالی دهوله تی ره و شته نه ک پارچه قوما شی))

نافره تی نیماندار نگه دهت و دنیا بارانی ره حمهت بی و له
قیامه تیش به هشت و ره زامه ندی خودا به دهست بهینی نه وا حیجاب
بیزشه، چونکه حیجاب عباده ته و هک نویزو بقندو عباده تن، خواي
میهره بان واجیبی کرد و ده فرمودی:

﴿ وَقُلْ لِلّٰٓئٰلِئٰتِ يَعْصِيْنَ مِنْ أَنْصَارِهِنَّ وَأَخْفَقْنَ فُرْجَهُنَّ وَلَا يُبَدِّيْنَ
رِيْسَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلِيَضْرِيْنَ بَعْثَرَهُنَّ عَلَى جِيْوَهُنَّ وَلَا يُبَدِّيْنَ زِينَتَهُنَّ
إِلَّا بِعُوْلَيْهِنَّ أَوْ مَاءَبَاهِيْهِنَّ أَوْ مَاءَكَاهِيْهِنَّ أَوْ أَبَنَاهِيْهِنَّ أَوْ أَبْنَاهَهُنَّ
بَعْلَيْهِنَّ أَوْ إِخْرَيْهِنَّ أَوْ بَيْنَ إِخْرَيْهِنَّ أَوْ بَيْنَ أَخْرَيْهِنَّ أَوْ نَسَابَيْهِنَّ أَوْ مَا
مَلَكَتْ أَيْمَنَهُنَّ أَوْ أَشْعَبَهُنَّ غَيْرَ أَوْلَى الْأَرْبَعَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوْ الْطِفْلِ الَّذِينَ

بلا پوشی (حجاب)

الحمد لله رب العظيين ، والصلوة والسلام على خاتم الانبياء واطرسلين وعلى
الله وصحبه اجمعين .

سەرەتا دەبىت ئەو باش بىزانىن پۇشاکى ھەرەگىنگى ئافرهت
پياوهكىيەتى، قال تىعاليٰ ﴿هُنَّ لِيَامُ لَكُمْ وَأَسْمَ لِيَامُ لَهُنَّ﴾ البقرة: ١٨٧.
لەھەمان كاتدا قەلايى كەورەي ئافرهت پياوهكىيەتى، ئەگەر ئافرهت
بىن پياو مايەوە مارجي نىقى دانا لمىزد كىردىن و شۇي ئەكىد ئەو بىزانە
بىن بەرگۈرۈپ پۇشاک.

نافرہت رقی شکری های، نومهت ناتوانی رقی ببینی بهی توی
نافرہت چونکه نیوهی نومهتی، نومهتیش دهینیته بهرهم بهله دایک
بعون و بی گومان سه دان کله پیاوی ثم نیسلامه هر نافرہت هینا وینه
مهیدان.

بُویه کاتن جووله کو خاج په رسته کان و بیں باوه پان هستیان بهم
شکتو قهلا پُولاینه کرد که تری نافره تی و چهنده کاریگه ریت له سه ر
کومال هیه هولیاندا لهم قهلا یه در ترتیبن و پُوشافت له بُردا که ن
حیجابت له سه ر فری دهن و پاشان لادانی شهرم و شهرب خودا بیپاریزی.
بُویه پیغامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) ناگادری توند ده دات و ده فه رمومی (أن الدنيا
حلوة خضرة و ان الله مستخلفكم فيها فینظر کیف تعلمون، فاتقوا الدنيا
و اتقوا النساء، فان اول فتنة يبني اسرائيل كانت في النساء) مسلم.

بسم الله الرحمن الرحيم
پیشگی

پشت به خودای میهره بان که نیمه چهند سالیک
بسوزنچیره بسراه و به هشتمان بلا ده کرده و، چهند
خویش رتکی قهدرگران دلایان کرد نه م بلا کراوانه
کز بکریتکه و له چهند کتیبیکداو چاپ بکری، جانیمه ش
به ناری خودای گهوره هالساین به کز کردن وهی چهند
ژماره یهک (کون و نوی) ای زنجیره کاتی بسراه و به هشت لدو
تویی نامیلکه یهک به ناری چهند پهیامینکی بسراه و به هشت و
دو بیاره زنجیره بتو دانان وهی ، بینگومان تنه او تنهها
کتیب خودا بین هله بیه و چاپیوشی بکن له هله کام دو عام
بتو بکن خودا لیمی قبول کردمی، له کوتایی له خودای بالا
دهست ده پاریمه وه نه مانه ش به شداری پن بکات له نه جزو
پاداشته کهی، له وان دایلکو باوکم و مامؤستا کانو خیزانه
باشه که م و مامؤستایانی خوله کانهان به تاییه تی باوکی
(عبدالله) ای عابد و هامو هاوکاران و یارمه تی ده رام.

هونگر قاسم
باوکی چیای خوله کان

لَرْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ عَزَّتِ الْنَّكَلِ ۗ وَلَا يَضْرِبُنَّ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيَعْلَمَ مَا يَخْفِيُنَّ إِنَّ
رِبَّهُمْ أَكْبَرُ ۗ وَتُبُوَّا إِلَىٰ اللَّهِ جَمِيعًا أَئِمَّةُ الْمُؤْمِنِينَ لَقَدْ كُنْتُمْ فَلَحُورُونَ (٢١) ۚ

النَّبَر : ۲۱

واته: نَهَىٰ مُحَمَّدٌ ﷺ بِهِ نَافِرَهَتِي نِيمَانَدَارَ بَلَىٰ چَاوِيان
پِيارِيزِن... لَهْ تَهْ ماشَاي بِيَگَانَه... دَاوِيتَنِي خَويَانَ بِيارِيزِن لَهْ گُونَاهُو جَوانَى
خَويَانَ دَهْ رَنهَخَنْ جَگَه لَهْ وَهِيَ كَه دِيَارَه سَدهَمُو چَاوُو دَهَسْت - با
سَهْ رِيَوْشَه کَانِيَانَ بَدهَنْ بِهِ سَهْرِ سَيِّنَه وَ مَليَانَ دَا جَوانَى وَ زِينَهَتِي خَويَانَ
دَهْ رَنهَخَنْ بِهِ تَهْ وَاهِي بَقْ هَاوِسَه رَه کَانِيَانَ نَهِيَ، يَانَ باوْكَى خَويَانَ، باوْكَى
مِيرَدَه کَانِيَانَ، يَا كَوبَى خَويَانَ، يَا بِراکَانَى خَويَانَ، يَا بِرازَا کَانِيَانَ، يَا
خُوشَكَه کَانِيَانَ، يَا نَافِرَهَتِيَكَه پَهْ يَوَهْ نَديَانَ هَهِيَ بِهِ كَوهِ، يَا نَهَانَهَنَ
كَه كَهْ نِيزَه کَانِيَانَ يَا نَهَانَهَيَ كَه لَهْ مَالَه کَانِيَانَ دَهْ زِينَ وَ پِيَوِيسْتَيَانَ بَه
نَافِرَهَتِ نَهِيَ (لَهْ بَرْ پِيرِي يَانَ نَهْ خَوشِي...) يَا خَودَ نَهَوْ مَنْدَالَهَيَ كَه
هَيَشْتا شَارِه زَابِيانَ لَهْ نَافِرَهَتِ نَهِيَ، نَابِيَ نَافِرَهَتِانَيِ نِيمَانَدَارَ قَاجِيَانَ
دَهْ رِيَخَنْ وَ پِيَيَانَ بَدهَنْ لَهْ زَهْ وِيدَا (تا دَهْ نَگِي زَهْبَهْ پَاوانَه کَانِيَانَ بَيِّ)
بِزانِيَهَ كَه زِينَه دَارُو زِيَدَارُونَ كَه وَاهِه هَمُوتَانَ نَهَى نِيمَانَدَارَانَ بَهْ رَهْ وَ لَاهِ
خَواوَ بَدهَسْت هَيَنَانَيِ رَهْ زَامَهَنَدِي خَوا بَگَهْ رِتَنَهَوْ بَقْ نَهَهِه رَزْگَارَوْ
سَهْ رَفَرَازَ بَنِ...

پِيَغْمِيرَ بَلَىٰ دَهْ رَموَى: " سَنْفَانَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ لَمْ أَرْهَمَا بَعْدَ ۖ
رَجَالٌ مَعْهُمْ سَيَاطِ كَاذِنَابُ الْبَقَرِ يَضْرِبُونَ بِهَا النَّاسَ ، وَنِسَاءٌ كَاسِيَاتٌ عَارِيَاتٌ

مائلات میلات علی روپهین کاسنمه البخت المائنة ، لا يدخلن الجنة ولا
يعدلن ریعها ، وإن ریعها ليوجد من مسیرة کذا وکذا " رواه احمد و مسلم في
الصحيح

وانه: دو کۆمەل ھەن لەئاگىن من ئەمبىتىيون كۆمەلە كەسانىتكى
قامچىان پېتىھە وەك كلکى چىتلەن لەخەلکى دەدەن، كۆمەلى دووهەم
كۆمەلە ئافەرەتاتىتكىن كە دۇوتىن و داپۇشراون و اته پۇشتەن و پۇشاڭىيان
لەبردىيە بەلام لەراستىدا رووتىن، چۈنكە جىل و پۇشاڭىيەكى وايان لەبر
دايە كە تەنكەو لاشەي لەدەرەوەيەو بەلارو لەنچە دەرقىن بەرىنگادا
سەرچى خەلکى بۇ خۇيىان رادەكتىش وەسىرى خۇيىان وەكى پېشى
ۋشتىلىنى دەكەن ئەم دو كۆمەلەيە ئاچىن بەھەشتەوە و بۇنىشى ناكەن
ھەر چەندە بۇنى بەھەشت ئەۋەندە ئەۋەندە دەروات.

خوشكى پاكم پاش ھەرس ھېتىنانى كوفر بەرامبەر موسىمانان
لەھەمو جەنگەكاندا ئەم جارە جەنگىكى تىريان دەست پىن كىرىۋو
ئەھەمو جەنگى حىجابە !! !ەھەمو ھۆكارو نامانجىكىان خستىتە كار بۇ
لەناوپىردەن حىجاب يَا كېپىش بەشىۋەيەكى - وەكى خۇيىان دەلتىن -
مۇدىيەن لەتسكى و كورتى و تەنكى دا، ئەم جەنگەش دەستى پىن كىرىۋو،
وەكى (غولاندى سۇلى) خاچ پەرسىت دەلىن (حالى رۇۋەھەلات رىڭ
ناكىتتەوە ئەگەر ئەو چەفييە بەسىرى ئافەرەتاتەن وەيە لى ئەكىتتەوە و
قورئانى پىن دانەپۇشى).

خوشكى ئىماندارم چىن قبۇل دەكەي لەم جەنگەدا تو سەر بازىتكى
ترىستۇك بىت يَا تو دەرواژەي شىكستى ئەم جەنگە بىت لەرىنگاي فەئى

بالاپوشی و تعبیر و تغیر

دانی حیجابت کهت دوژمن سهربکه ویت بهسەر نۆمەتى نىسلامى و پارچە پارچە كىدىنى رىزى مۇسلمانان، خوشكە بەپىزەكم لەم رووبەرۇوبۇونەدە سەربکەوە هىمەت بەرز بە ئازايانە هاواربکە بلنى (حىجابى من عىيادەت).

بىن گومان كچ نەگەر بالا پۇشى خۆى پارىزىكارى لى كرد نەوا كوبۇ ناواتە خوانى دەبىن و پەلەى هېتىانى دەكەت چونكە سەرتاپاي ئەم كەپ شەرمۇ حىشەت و رىزۇ پايەدارىيە.

كچ سەفورىش تاوانبارە ، لەسەر ئافرەتە بېيتە مىقىگەرى پاراستىنى داولىنى پىاوان نەك ھۆيەك بىن بقۇ رووخاندىنى چونكە لەبارى دايى بىپارىزىنى بەھۆى بالاپۇشىيەكەي.

ئەگەر دوژمنان لەم جەنگەدا شىكتىيان خوارد ئەوا كۆتا چەكىان بەكاردىن ئەۋىش كۈپانكارى كىرىنە لە حىجابى مۇسلمانان (واتە بەمۇدىر كىرىنى) بقۇ ئەوهى لەم كۈپانكارىيەش شىكتىيان پىن بەيتىن ، با بە پىنى يەلكە لە قورئان و فەرمودە مەرجە سەرەكىيەكانى حىجاب بناسىن.

مه رجى سپييم:

نابى به پوشاكى پياوان بچيت يان به به رگى
ئافره تانى كافر بچيت.

نابى ئافرهت پوشاكى له بار بكات كه له عورفو عادهتى ئام
كۆمەلگى به پوشاكى پياو ناسرابىت، بۇنمۇنە پانتول و كابقو... هەد
لەم باره بىرە پېغەمبەر ﷺ دەرمۇيەتى : (ليس منا من تشىء بالرجال
من النساء، ولا من تشىء بالنساء من الرجال) (احمد في صحيحه) واتە: ئەو
ئىنانەي وەك پياو خۇيان دەنۋىتىن، ئەو پياوانەي وەك ئىن خۇيان دەنۋىتىن
لەئىمە نىن.

مەبەستەكە فراوانترە بە جلو بەرگو ھەمو لىتكچواندىنىڭ قەدەغە
كراوه، ھەروەها پېغەمبەر ﷺ دەرمۇي (العن رسول الله ﷺ)
الرجل يلبس لبسة المرأة، والمرأة تلبس لبسة الرجل).
واتە: پېغەمبەر ﷺ لەعنت و نەفرەت و دۈور لەرە حىنى خودا -
لەو پياوهى جلى ئافرهت له بار دەكتات و لەو ئافرەتەش جلى پياو له بار
دەكتات.

بەلام زانايان دەرمۇن ئاسابىيە پانتول له بن پوشاك له بار بکرى
چونكە حىجابەكە پانتولەكە داشارتىتەوە دروستەو كارىگەرى نىيە،
بەلام ئەگەر بەدياركەوت واتە كەوتە سەرەوە بن گومان حەرامە چونكە
ھەم جلى پياوانە ھەم جلى ئافرەتانى بىن باوه پە.

۵۰ رجی دووهه

تهنگ نه بیون:

دهبین نهم پوشاسکه‌ی نافرهت لای نامه‌حره‌مدا لهبیری دهکات تهنگ
نهبین بهم جقده‌ی که تهندامی لاشی لهزیرا دیار بیت یان پارچه‌ی
ژیزه‌وه دیکه دیار بکه‌وئی.

پیغامبیری خوا ^{بَلَّغَ} لعم باره‌یدوه هه‌والی داوه و فه‌رمویه‌تی دوو
دهسته له‌نوممه‌تی من همن نه مدیون: دهسته‌یه‌کیان ژنانیکن که
(کاسیات عاریات) واته پوشتن و پووتن بهو واتایه‌ی جلیان له‌بردایه
به‌لام رفوتن له‌ناو پوشتن لهو پوشاسکه‌که‌ی تهنگ و ژیزه‌وه‌ی دیاره.

بوکتک برایه لای دایکه عائیشه (خودا لیبيان رانی بی)، له‌چکنکی
تهنگی به‌سر درابوو که پرچی دیار بیو، دایکه عائیشه (خودا لیبن رانی
بی) فه‌رموی: (لم تؤمن بصورة الفور إمرأة تتبع هذا) واته: نه کسه‌ی
نه جلده له‌چکه له‌بیربکات بروای به سوره‌تی نور نیه.

هه‌روه‌ها چهند ژنیک چوونه لای دایکه عائیشه (خودا لیبيان رانی بی)
جلو به‌رگی تهنکیان له‌بیر دابوو، دایکه عائیشه فه‌رموی: (إن كفتن
مؤمنات هليس هذا بثیاب المؤمنات) واته: نه‌گهر نیوه باوه‌ردان، نه‌هلی
نمیمان، نه‌مه پوشاسکی زنی بروادار نی یه.

مهرجی یه که:

نه بین نه و جله‌ی له به ری ده کات هه مهوو جه سته‌ی داپوشی:
 ده بین نه م پوشکه هه مهوو جه سته‌ی داپوششی جگه له شوینانه‌ی که
 خوای که وده بزی دیاری کردوه له نایه‌تی (۲۱) سوره‌تی النور
 نه فرمولی: ﴿وَلَا يُبَرِّئَ زَيْنَتَهُنَّ إِلَّا مَا أَظَهَرَ وَنَهَا﴾ واته: با جوانی و
 رازاوه‌ی خویان ده رنه‌خهن مه گهر نهوانه‌ی که ده رده‌کهون.
 هه ندی زانیان فرمولیانه: هه بست له نایه‌تہ پیروزه (ده بست و
 ده م و چاوه).

مهروه‌ها خوای که وده ده فرمولی: ﴿وَلَيَضَرِّنَّ إِعْمَارُهُنَّ عَلَىٰ جُنُوبِهِنَّ﴾
 النور: ۳۱ واته: با له چکه کانیان شقیر بکنه‌وه به سار کراسه کانیانه‌وه.
 واته: له چکه کانیان ده بین شقیریکه نه‌وه سه ر سینگیان و سینگیان
 داپوششی هه روه کو خودا فهرمانی کردوه به ناشکرا له نایه‌تکه.
 ده بین نافره‌تان نه مه بزانو و په بیه‌وه بکن که له قورئانی پیروزدا
 ناماژه‌یه کی نافره‌تانی کراوه به داپوشینی قنی سه ریان و سینگیان به لام
 ده بینین نافره‌تانی نیمه هیچ گرنگی به قژیان ناده‌ن له چکتیک له سه ر
 ده کن به لام نیوه‌ی پرچیان له ده روه‌یه نه مه ش ناگونجی له گهال ری و
 شوینی نه م نایینه، نه سمانی کچی نه بوبه کر هاته خزمت
 پیتفه‌مبهرا (بستان) و پوشکتیکی نه نکی له بهربو نه ویش رفعی لئ وه رگیراو
 پیش فرمولی: (یا اسماء ان المرأة اذا بلقت الحيف ثم يصلح ان يبرى منها الا
 هذا وهذا و اشار الى وجيه وكفيه) حدیث حسن.
 واته: نه اسماء نافره کاتوشی بین نویزی بیو بزی نبیه و دروست
 نبیه هیچ شوینیکی بیینی جگه له ده م و چاوه هه ردو دهستی.

میر جی چوارہم

تہسک نہ بیوون:

نم پوشاكه دهبي پان و فراوان بى، نابى ته سك بيت بهزى و نزم
جهسته تييدا دربکهوى، ماكسى و بلۇنۇ كراس بۇ ئافرهتان دەپىن
شىتىكى بەسەردا بىكىتىت، هەر لەبىر ئادوه شە كە دەبىن لەچكى سەريان
بەسەر سىنگىيان شۇقىر بىكتەوە. هەرۈرەكە لە قۇينان فەرمانى پىن كراوه
پاشان دەبىن ئافرهتان ئادوه بىزانن كە زىدېمى ئادو پوشاكانى ئەمېرى
دىتتە بازار لە ولاتانى خۇرىڭا دۈرۈاون، رەچاۋى ئەم مەرجەيان تىيدا
نەكراوه.. لەم سەردەمە ئىستاشدا زىزىك لە جلانە كە پىييان دەوتىرتىت
حىجاب بەتەسکى دۈرۈاون، ناگونجى بۇ ئافرهتى مولتەزمىم بە ئەحکامى
ئىسلامى:

نوسامهٔ کوبی زید کوتی: کسانی رسول الله (صلی الله علیه وسلم) قبطیة کثیفة مَا أهداها لَهْ دحیة الكلبی فکسوتها! امراتی فقال مالک لم تتسن اخاف أن تصفع جسم عظمها. (رواه احمد في المسند، ج ۲، ه ۲۰۵)

واته؛ پیتفه‌مبهرا (بَلَّه) خوا بارگتکی و هك جبهی پن بهخشیم که
تمسک بمو دوحبیه که‌لبی (خواهی لئی رانی بن) بدیاری پیشکه‌شی
پیتفه‌مبهرا (بَلَّه) کردبوو، منیش بهخشیمه خیزانه‌کم جا پیتفه‌مبهرا
پنین گوتم بزچی نه و جله‌ت لهبر نه‌کردوه منیش گوتمن بهخشیمه
خیزانه‌کم لهبری بکات فرمومی بهخیزانه‌که‌ت بلن بازتر کراسی له‌گال
له‌بهر بکات چونکه ده‌ترسم قه‌باره‌ی نیتسکه‌کانی به‌دهر بخات.

بِلَامٍ نَقْدٍ بِهِ دَاخِهِ وَ بِقُوَّةِ ثَانِي مُوسَلِمَانِي نَهْمِيقٌ بِهِ پَيْچَهٌ وَانْهَى نَهْمٌ
فَهُرْمُودَه شَتِي وَالهَرْئِيَّه لَهْبَرْ دَهْكَنْ تَاقَبَارَهِي لَهْشِيَانْ بَهْدَرْكَوَيِي
بَهْتَابِيَّهِتِي قَهْبَارَهِي سِينِگُو پَانْ لَهْگَلْ رِيزِمانْ.

هَرْجِي پِيَنْجَهِم

نَابِي سَهْرُونِج رَاكِيَش و شُوهِرَهَت دَارِبِسْ:

نَهْكَر حِيجَابَهِكَهِي لَهْم جَزْرَه حِيجَابَانِه بَوْ لَهْجَوَانِي و شُوهِرَهَت نَهْوا
خَوَاهِي كَوَدَه پِيَيَانْ دَهْهَرْمُوي: ﴿وَلَا يَبْرِيرُكَ زِيَّتَهُنَ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا﴾
النور : ۳۱

چونکه جلو بَهْرَگِي بِرِيقَه دَارِو سَهْرُونِج رَاكِيَش خَوَاهِي بَقُوَّه زِينَه يَه
بَهْر قَهْدَه غَهْكَرِدن دَهْكَه وَيَتِ، شُوهِرَهَت جَلِيَّهِ كَهْس لَهْبَرِي نَهْكَات لَهْبَرِي
سَهْرُونِج رَاكِيَشَانِ.

پِيَنْجَهِم بَهْر بَهْلَه دَهْهَرْمُوي: (مَنْ لَبِسَ ثُوبَ الشَّهَرَةِ فِي الدُّنْيَا الْبَسَهُ اللَّهُ
ثُوبَ مَذْلَه يَوْمَ الْقِيَامَه ثُمَ الْهَبَ فِيهِ نَارًا) (أَبُو دَاوُد فِي صَحِيَّه بَوَاتِه: هَرْ
كَسَّيِي جلو بَهْرَگ بَقُوَّه نَاوِيَانِگِي لَهْبَر بَكَات خَوَدا لَهْرِقَيِي قِيَامَه دَا جلو
بَهْرَگِي زَهْبُونِي لَهْبَر دَهْكَات وَنَاكَرِي تَيْ بَهْرَه دَهْدَات، كَهْوَاتِه دَوْدَر بَكَه وَه
لَهْجَلِي بِرِيقَه دَارِو سَهْرُونِج رَاكِيَش وَزَهْوَقِيِي.

هه رهی شهشہم:

نابی خوی بوندار بکات:

مهودودی له کتیبی (الحجاب) دهلى بونی خوش نامه يه که له فسیکی خراپه وه ده چیته ناو نه فسیکی خراپتر ، هؤکاریکی سدره کبه بتو فریدان و له رئ لادانی کومله که نه گهريش له کورپک یان مه جلسیک دابنیشی با خوشی دا پوشی بیو جوانی و رازاوه بی ده رنه خات به لام که بونه کهی لهم شوینه بلاویقوه سوزو عاتیقه و ثاره زووی دانیشتوان ده جولیتنی پیتفه مبهر بَلَّا ده فرمومی؛ (ایما امراة استعطرت ثم خوجت فمرت بال مجلس ليجعلوا ريعها فهی زانية،) (صحيح في الترمذی) واته: هر نافره تیک خوی بدن خوش بکات و پاشان چیته ده ره وه به لای کومه لیک پیاو دا بپوات بتو نه وهی بونه کهی سارنجیان را بکیشیت نهوا وه ک زیناکه ر ولایه.

له کتیبی (ثنو میردی نیسلامی به خته وه) دهلى: نایا ده زانن نهیتني شاراوه له دوای کوبونه وهی چهند سه گتک له ده وری دیله سه گتک، که ده به ویت جووت بین چیب؟ ئه م پرسیار کردنه ، که ما وهی چهند سالیکه له مثارا دایه، سارنجی يه کنی له زانایانی را کیشا، نه ویش نه و گومانه با وهی هه بپو که دیله سه گ لوه زنی زاویتدا - بونتکی میتینه ده رده دات، که له شوینتکی دو وده وه نیزینه کان بتو خوی را ده کیشی هیچ سه گتک ناتوانیت بیر له جنس بکاته وه، گه رئم بونه سیحریبهی بتو نه یهت جا

تَسْهِيْلَةُ رُوْج

تبهروج (الثبرج): واته دهرخستنی جوانی و زینت و ناشکارکردنی جوانیه کانی دهه و چاوه جهسته و شوینی سه رونج راکنیشی نافرهتان و رازاندنه و هو دهرخستنیان بتو بینگانه، همراهه کو له قورنایی پیغامدش هاتووه ^{فَوْلَادَ نَبِيَّعَ تَبَرْجَ الْجَهِيْلَةَ الْأَوَّلَ} ^{فَهُوَ الْأَحَدُ}: ٣٣

واته: بهمیع جزئیک جوانی خوتان بتو بینگانه دهرمه مخهن، همراهه کو له جاهیله تی کون جوانی خویان بتو پیاوانی بینگانه دهرده خست. بتو پاریزگاری کرینی کومله لکا له زیانه کانی تبهروج و پاراستنی جهستی نافرهتان له دهست دریشی و بند راگرتی شهرم و شکوی نافرهتان له مهساوو خراپه کاری و سورخستنه و هوی ده یونی پیاوان له هدو او ناره نیوی پیسی شهیتانی، بتویه خوای گوردہ قده غهی کریووه نافرهتان تبهروج نه کون چونکه خوای گوردہ شاره زاتره به لوانی مزوهو لادانی گهنجان بهره و نادر و ستن جنسی.

تبهروج تنها نهادنیه ناگرته و هو که نافرهت خوی بین ده پازننده و هو کو خشنل و پوشک و بقیاع و مکیاج بدلکو ماناییکی نند فروانی همیه همراهه کو له قورنای و فرموده دا هاتیه، بینگه له جقده:

(۱۲) موائزه جقدی تریشی همیه:

بالاپوشی و تعبروج و تغیر

هزکاره کیه، (الطبیعی) گوتوبهتی : نافرهت، که به بونخوشی له ماله کی دهرده چیت، ثاره زوی پیاو ده ویوئینتیت، وه ک زینا کردن وايه.
کل عن زانیه) به واتای هر چاویک ته ماشای نافرهتیکی بینگانه،
بان پتاویکی بینگانه کرد، بعشیکی زینای برکه و توه، چونکه نمه
بشهیتی له و زینایه، هندیک له مالیکیه کان (ره حمهتی خوايان لى بىن)
له م فرموده دا نه وهيان و هرگز توه، که چیز و هرگز تن به بزنکردنی بذن
خوشی نافرهتی بینگانه هرامه چونکه خوای گوره نه گهر شتیک هرام
بکات نهوا شهربعدت نه او شتەش قده غهه کردووه، نه گهر نافرهتیک
نیبن عومه ره زای خوای لى بىن قده غهه کردووه، نه گهر نافرهتیک
له شوینتیک دانیشت و دوایی هستا، يه کسەر پیاو له شویتە کەی دابنیشی،
نه گهر کاتى گەرمابی شوینی دانیشتە کەی نامینى؟!

جا خوشکه باوه پداره بالاپوشه پاکەکم پاپەند به بەم مارجه
شەرعیانه، که هەموبيان له قورنان و فەرمودا هاتۇن تاکو پاکیەتى و
بەرزەتی خوت بیارىنى و هەرۆه ما پیاوانى مۇسلمانانىش تووشى
گوناھو نازھ رو بىرى خراپ نەکەی، لەكتاتاپیش دا لەقیامەت بەرانپەر
تەرازىو وەلامى خوداي بالادەست بىدەيە وەو بلېنى: من بۈرم جى بەجى
كارى شەربەتكەی تتو ياساكانى حىجان تاکو بەئاسانى كىتاب
بەدەستى راست وەربىرىيە وەو بەرە و بەھەشتى مالى شادى بەرئ بکۈرى
(اللهم آمين)

بالاپیوش و نمایر و تصریف

نمود کانه غوریزه‌کی ده بینی تو بهدوای نمود دلیله سه‌گه ده گپی، که
بلزنگاهی ده رکنیووه (دور لریوی خوشکانی مسلمانان).

پهکنک له زنانایان نام راستیه ده گپتیوه، که سارقالی
تاقیکرسته‌وهی نموده‌ده برووه، که نیزنه‌نه سه‌گه هله‌دنه‌تر جنسی
ده بینیش، بلزنگ کارخانه‌کی بهجی ده هیلیو و بهبی ده چیته‌وه بز مال،
که میکن له او مانده‌به به جله‌کانیه نوسابیو، جا کلمه‌له سه‌گنک بهبی
دهنگی و هاری بهدوای کوتن، خلاکیش بهمه سربان سویماو
نه یانده زانی هزیه‌کیه چیبه.

نمود بونه کاتنک له دلیله سه‌گووه ده رده‌چیت، که تاره‌زیوی جنسی
هدیتیت، جا نام بیونه و دک کارتی لئی کنیله‌وهی نیتیتی وایه، که هوا
همان ده گیز و ده گلزنته بز هممو سه‌گه‌کانی ناوچه‌که... معیج
سه‌گنک ناتوانیت بیر لعجس بکانه‌وه، گهر نمود نامه کیمیاییه‌ی پس
نه گات !! لوت ده یگوارنته بز ده عاری بلزن کردن و ا
له کرده‌ماره کانیه‌وه بز میشکره، لمیشکره بز لیکه ریزنه‌کانی جنسی،
جا گپ ده گرینو سه‌گه‌کان کرده‌بینه‌وه و چهنگنکی وردو خاشهکر له سر
دلیله سه‌گه‌که روونه‌رات ! اتا بعو شنیوه‌یه له دواوه‌ی نام بیزیکیه، که
دلیله سه‌گه‌که باری خلی نهادجام دهدا.

مناوری له (الیق القیلر) دا گوتوره‌تی: باولتای و دک زیناکر و لیه
له گوناحدا، با جیاوارنیشی همین، چونکه بکری هزیه‌که، و دک

بالأيوش وتمبرو وتمغرب

حوشر که نمایش تابه روجه، پیننه میه ر ~~بگل~~ فرموده شد (علی
روشن کاسنة البخت) مسلم.

البخت الابل - واته: گرپاله‌ی پشتی حوشتر

نهشهم: خوای گاوره ~~فلا~~ غصنهن بالقول فیطعه الی فی قیو، مرض ^{که}
الاحزان: ۳۲ واته: قسه به ناسکی و بهشته بیداک مکن،
نموده که نموده دلی نه خوش بودیت و نیازی خراب بیت، بزیه
خوای گاوره تده غذی کردیووه دنگ باریک کردنده نامک
کردنه موی چونکه تابه روج لده نگی نافره تانی خدا ده کری
نمایش ده بینه هزی واکیشانی سه زنجی پیماوان و جولاندنی
تاره زیان بهم قسو و شانه که له تاسته خوش زیان نا
سکرلوه، یان بدکاره تنانی و شانه که وکو گیانه، به قوریانه به،
خوش وسته کهم، دله کهم... هندز که نمانه هاموری بدرانبه ر
بیکانه هارمن و تابه روجن.

هدوسم: هندی جار شافت به ته اوی خوشی دا پېشیموه میو
نیشانه کی نه بروجی لئی به ده رنه که وتووه به لام خوش بوندار
کردیووه همه روکه پیننه میه ر ~~بگل~~ ده فرمودی (ایسا امراء
استعطرت فحرت علی قوم نیجعوا ریچها فی زانیه) رواه الترمذی
حدیث صحیح.

بالأش وتمسق وتمغريب

بیلارویان بین تا برآورت زینه دار و خشل دلن، که بیته هنی
نه، بلنه، مه، سعادت لشان.

مسنی یه: له ولنیه جوانی ٹالفره تک دلپوشللو بی، جلکی فرالوئی
له سر دابیں بهلام رویشتنی بدلنجھو لارو خزیادان بی
بائندامس کانی تری تبہ روچی لی ده ده کاری، هاروہک
پینچہ میر پیچہ هارمورویه شی: (مانلات میبلات)، مسلم، الترمذی.
واته: بدلنجھو لارد رلن، رویشتن بدلنجھو لارو ناسکی و خزیادان
تبا روچه و درست نیبوو حرامه.

چهاردهم: خواهی که در ده فرمومی **﴿وَلَا يُبَيِّنُ زِيَّتَهُ﴾** التور: ۳۱
واثن: جوانی که ای خیزیان دهنخن، جا خودای گهوده دیاری
نه گردیوه جوان شفاقت لعج نهندامیکی دابه نهاده شد و
ده رده هنات که وا هم مو نهندامیکی نافره شان به گشتن
له در خستنی جوانیدا لبینه و تبه بروجن، پاشان ده فرموموی
(الا ماظهر هنها) رازانیانی تفسیر ده فرمومون واثن: دهست و
دهمو چارا، هنندیکی تعریش ده فرمومون واثن: بقی میردو
مهدرمه کاکان، خیزانی.

نه گهر تفسیری نوونم و دیگرین شاواه ده خستنی جوانی دهست و
نه مود چارش نه به رو جهوده مین دلیل بشنوی بتو بینگان دهه خستنی
تغییه هم از تبلیغ کردند پیغام باش که کارهای انسان فردی بیه کی گوره بتو
تبلیغ کردن لئانه راستی سه ریان هه گوره کو گروالی بیست.

بِكَمْ: تَبَرُّج لَهْسَرْيُوشْ چَهَابَه (الخَمَان) لَهْنَاهَتِي خَوْدَا :

﴿وَيَصِيرُونَ عَلَىٰ جَيْوِينَ بَهْالَنُورٍ﴾ النور: ۲۱ وَاتَه: سَرِپَرَشَه کَانِيَان
بَهْنَ لَهْسَرْ سِينَگُو مَلِيَان زَانِيَانِي تَفَسِير دَهْرَمُون (عَلَى)
جَيْوِينَ اَيْ عَلَى مَصْدُور هَنَ، اَيْ يَسْتَرِن الرُّؤُوسُ وَالاعْنَاقُ وَالْمَصْدُورُ
وَالْمَقْانِعُ وَاتَه: چَهَفَيَه کَانِيَان دَلِبْزَشَن سَرِوْه مَلُو سِينَگ.
(جَيْوِين) هَاتَوْه لَهْجِيب.

وَاتَه: گَيْرَفَانِي كَرَاس، زَانِيَان دَهْرَمُونِيت نَهْ نَاهِتَه هَاتَه خَوْلَنَي بَز
ثَافِرَهَتَه صَحَابَه کَان چُونَكَه لَهْجَاهِيلَيْهِ چَهَفَيَه يَان لَهْسَرْ دَهْكُورَد
بَهْلَام دَهْيَادِخْسَتَه پَشْتَهَوَه، نَاهِتَه هَات دَهْرَمُورَي بَخَهَتْ پَيْشَهَوَه
بَيْتَه سَرِسِينَگَانَ.

پَيْرِيسَتَه ثَافِرَهَتَان خَوْيَان بَنْ نَاكَه کَان لَهْهَي کَه خَوَای گَهْرَه تَهْنَها
فَهَرَمَان نَاكَات بَه دَلِبْزَشَيَن سَرِوْه لَكَوْ فَهَرَمَانِي كَرِدوْه
بَه دَلِبْزَشَيَن گَهْرَدَن و سِينَگِي ثَافِرَهَتَانِيش، کَه وَاتَه
دَلَهَپَلَشَيَنِي گَهْرَدَن و سِينَگ تَبَرُّجَه.

فَوَوَوْه الْم نَاهِتَه دَاهَاتَوْه ﴿وَلَا يَضْرِبُنَ يَأْذِيُهُنَ لِيُنَمَّ مَا يَعْنِدُنَ مِنْ
رِيَنَهَن﴾ النور: ۳۱ نَاهِتَه ثَافِرَهَتَانِي شِيمَانَدار قَاجِيَان
دَهْرِيَن و بَيْتَان بَهْنَ لَهْزَموَي، کَه وَاتَه بَسَيِي ثَافِرَهَت
عَوْرَهَتَه و دَهْبَس دَلِبْزَشَرَي چُونَكَه خَوْدَاي گَهْرَه قَهْدَهَغَهَي
كَرِسوْه ثَافِرَهَتَانِي شِيمَانَدار قَاجِيَان دَهْرِيَهَن و بَيْتَان بَهْنَ به
زَهْوِيدَا تَاهَنَگِي خَشَلَو خَرْخَارَه کَانِيَان يَان تَهْقَهَي قَاهْقاَبَهَي

بالأبوضى وتبهر وج وتمهرب

ولته: هر نافرہتیک خلی بقندار کردو به لای پیاوائیک تپیه بی تاوه کو
بقونی بکهن ثوا نهم نافرہتے زیناکاره، کهوانه بلطفوش کردنی
نافرہت بل ده رهه ده چیته زیر نایی ته بروج.

نهشتم: همندی جار نافرہتان جلکیان لمبر دایه به لام تمسک یان
کورت یان ته نکن نهنداف کانی له شیان لئن به ده رهه که ده
مه رهه کر له فرموده ای پینده مبهه رېنځی ده هاتوروه ده فرموده
(نساء گامیات علاییات... ارواه سلم).

والله: نافرہتیک جلیان لمبر دایه به لام بروتن، چونکه یان ته نکن و
زیرهه ده بیاره یان کورت او گوشتی دیباره یان ته سکو
نه باره ای سینگکوران و ده رهستهه.

نفعیه: دلنشتن به ته نیا له ګل نافرہتی بیکانه ته بروج و کاره سانه
چونکه یدکسمر شه یتان زینه شی نم دوروه بقیه به کتر
ده رهه خاتو چال فیتنه یان بل هله ده کانن نه ګر ندو سعد
نه کوونهه له یه کتری.

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) الا لا يحيق رجل عند امرأة ثيب الا ان يكون ناكحاً او
ذا محروم (سلام).

واته: باهیع بیاریک له لای زنیک شوی کربیی نه میتیته وه معکر ماره ببری
بنی یان محره میتکی بنی.
وقال (صلی الله علیه و آله و سلم) الا كان ثالثهما الشيطان) صحيح الترمذی.

واته: هیچ پیاویک لدگل نافرہتیک بعنهای نامینته و نیلا سپیه میان شهیتان.

نحوه ۵۵: درست نیه نافرہت و مسلی نافرہتیکی جوان و شفخ و شهند
بل پیاوہ کی بکات، چونکه نمی ده رخستنی ته بروجی
نافرہتیکی دیکیه بل پیاوہ کی بی نم و ده کات ناره زیوی
برویتیت و تروشی تاوانی بکات.

قال رسول الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : لا تبادر المرأة فتنتها لزوجها كانه ينظر اليها
(البخاری و احمد)

واته: باشافرہت و مسلی جوان و شلخ و شهندیکی دیکه بز
میزده کی نه کات بدوشیوهی وا لمیزده کی بکات ولے بیزی
ده کات نه وهاش و مسلی ده کات که ده بینتیت پیش چاری.

پایزده، نایه تی **﴿وَلَا يُبُرِّكَ زَيْنَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ وَتَهَا﴾**
النور: ۳۱ واته: ده رخستنی جوانیه کانی نافرہت تنهای بز
محمره کانی ناین (بابو براو ما هو خالو کوبید میزده) کاولت تباروجه
و زننه نافرہت لمامی بینگانه (نامه حرم) بیت، هارچه انده خیلفتیکی
توند لمسار و زننه گرتن هایه، به لام شکار لمسار پای شوزلنا
موت سامیلانه که ده لینز درسته بامارج، کاولت باشافرہت و زننه گرتن
به لام لمامی خزی بین و جگه له ماحرہ کی کانی ناین به هیچ جزیه
پیاویکی بینگانه سهیزی بکات، جا و زننه له لمامی مام و کوبیده مام
سهیزی بکات یان و زننه لمامی خالوان و کوبیده خال سهیزی جوانی و باند
بال او قهباره لاشی بکات، یان نم و زننه بکوریته مامی خالکی

بالاپوشی و تعبیر و تمثیل

بیکه که نمای هر کاره سات و کاشتی عدوه ت و تعبیر و تمثیل همچنان
سامناکتر به بیان وی میزد کردن و بیون به بروک وینی بیکنیش
بیه خشیت و ره بس از هامو خالکنیک جا زالو پیاوی با و پداند
به شه هامه ت چون وینی شرم و گرامش خوی (که هامه ساره که یه تی)
به جلی راز او بیلو ده کانه و تاکو براده برسیه کانی به سایر کردنی
وینه که چینی جنس و دریگن و تینیویتی ثاره زنوبیان بشکنن.

دوازدهم، لیدانی هله له له کانی گواسته ت و ماره بیرون به پیش

تاییه تی (فلا تَخَصَّصَنْ بِالْقُرْلِ فَيَطْعَمُ الْأَوْيَ فِي قَلْبِهِ مَرْضٌ)

الاحزان: ۳۲

نم هله له ده نیکه ثاره زنوبی پیاوان ده جولینه ت بقیه زانیان
به نادر و سینیان زانیو، هروه کور (شیخ لین فوزان) رحمتی خودان لی
بن ده فرمومی: دروست نیبی نافره ت له ناهنگا هله له (الزغطه)
لیدانات چونکه نم بزرگرند و له کانی ناخاده بیرون پیاوان دنته به^{۱۰}.

پیشیسته خالکنی بکه وینه سه رنگای راست و فهرمانه کانی خوابی
زان او کاره بجهن ، تی بگن کهوا خودا شنیکی قده دغه نه کرد و مهکه
زنابنگی گوره می بق مزوفه کان نه بیت هروه کور به ده رخشنی جوانی
نافره ت له نیوان پیاواندا ده بیت هزی لادن و بنواندنی ثاره زنوبی پیاوان،
له زنی کردا پیاو ده ستین خشوه بقیه قدیان ده فرمومی: هم و آنکاره
و آنکاره فانکل متو آنکاره بجهن

لسانه: ۳۸

نه بروج سوکلیمیه بتو نافرهه کان

هر نافرهه تیک لپه ردهه شارم ده رچوو به رهه شه قامه کان و خوی
رلزنده ووه خوی ده رخست، خوی لخزیدا فسه ده کات و ده لئن نایا
سے بیری شم جوانیه م ناکه ن؟ نایا که س هزناکات لیتم نزیک بیتنه ووه
په بیوه ندی بیهستین؟

چونکه جوانیه کانی ده رخستووه له بازاره شه قامه کان هه روه کو
باندگانه کان کللو په له کانیان ععز ده کن به رهه نگی و رهه نگاره نگو
شیوهه جوان تاکو سه رنجی که باره کان رلکتیشن و کارکنه سار
ده رونیان چیزیان بت بکنه ووه شم عذر کردنه باشترین رنگابه بت
چاوبرسی و ده روقن تینهه کان.

چون نافرهه تیک به شه رهه با شه رهف جوانیه کانی خوی ده رهه خات
له بازاره کان به نرخیکی که مو سوک چاوه پیسمه کان خزیان پس تبر
بکنه. نایا شم نافرهه تیک راهی به ناردنی شم په بامیک بت جولاندش
شاره نزدی پیاوان و بیرکردن ووهی پیاوان به خراپه و سیمکن له سار
خویی؟!! به راستی نافرهه تیک بیر لام باره بکاته و شه رهه سوی
ده کاته ووه غاره قای لئن ده تکن بویه جوانیه کانی خزیان داده بیقشون و
ده ری ناخن بت چاوه ترستانه کان.

قدرتان نزد به ناشکرا شم راستیه ده رخستووه و ده له رموی:

نافرهتی جوانی ده رخه ر تیره ژه هراویه کانی ده و شینیت و تاونباره
کانی به جوانیه کانی به نده کانی خودا له ریگا لاده دات و فشاریان لی
ده کات وه چونکه بمهر چوارلا فساد بلاده کات وه ناره ززو نوستیه
نه گر به خه بری نه هیتنی ناگادر نیه نه گار بانگی نه کای.

نقد پیره ژن هایه (قیناعی ساخته بان پوشیو به مکیاج و ده و
چاوکردن و... هند) له ده رختن وه ک گه نجان هللس و کهوت ده کات خوی
وه کو نه و گوشته نیشان ده دات بق تیوه رهاتنی گورگه کان نه گر
گوشتنیک بق گه نیش بی میش و مه گازی پیسی له سه ده نیشی، وه بیل و
مال کاولی بق نه و شه بتانه نه فرهت لیکراوه که پیاوان ده خاته ناو ناگری
به گپو تین، چونکه چه ندین نه زهر بوهه همی سه رگه ردانی و
لیکردن وهی ژن و میزدو ده ربهدی منلان، شاعیر ده [۱]؛

نظرة فابتصامة فسلام

نه گر نه م نافرهت خوی دا پوشت و بالایوش بیو و ازی له له نجه و
لاری و قسهی و بی دیتیر هیتنا بق بلاده بیونه وهی فسادو شه بینکومان
ریزو شه ره فو پایه کهی به په ریش په لایین پاریزداو ده بی، پاشان
پیاوان و خیزان و کرمه لکاش نه مین ده بی له فیتنه و فسادو شیرازهی
هیچ مالیک تیک ناچن.

بالأبُوش و تَبْرُوج و تَغْرِيب

، لام لەربىنا ناھىرەت دەست پىتشخەرە بۆيە سەرەتا بەو دەست پى دەكەت و دەفەرمۇرى «اَلْزَانِيَةُ وَالْزَانِ فَاهِلُوا كُلُّ وَجْهٍ مِنْهَا مِائَةَ جَلَقَهُ النُّورِ» چۈن ناھىرەت دەست پىتشخەرە ؟ بەم تەبروجانە خۆى عەرز دەكەت داپېتىنەكە هەلبىستان - خودا پەنامان بىات -

(الشيخ محمد الفزانى) دەفەرمۇرى:

ئىمە يەكىدەنكىن كە سىيل نەخلىشىبەكەو بلاۋەدەبىتىو دەبىتە هۆزى نەخلىشى پىنىست، مەروه كەو بە شىۋىھىش تەبروج دەبىتە هۆزى بلاۋېبۇنەوهى زىناتا ئاخىشە مەروه كەپىنەمبىر بىللە دەفەرمۇرى : (فِزْنِي العَيْنِ الْفَنَاءِ) (البغارى)، كەواتە چارو دل زىناتا دەكەن پىش زىناتى كەورە.

بىن گومان چىزى بىنین تامىكى كەورەي هەيد بۇ مرۆفەكان، نەتائىبىنیبو چەندىن كەس پارەي تىزدى خارج دەكەت بل بىننىش شىنى جوان لەمالەكەي، دىوارەكەي، سەققەكەي، باخچەي بە دارو گولى جوان و كەلو پەلى ناو مال دەپازىتىتىو، تەنها بۇ بىننىش تاملىنى كەردىنى چاوهەكانه نەگەر دەستىشىيان لىنى تەدات بەلام چاوهەكان بىبىن بەسىءە.

خوارىتىكى خوش دادەنرۇت بە بىننىش دەم ليكاو دەكەت و گەدە مەرىمۇن دەپەتنى پىش دەست پىتكەرنى دەم بە نان خوارىن، گوتداوه (العين تأكل أكثر من الفم).

ئى دەبىن بىننىنى ناھىرەت و دەرسىستنى گوشتەكانى چەند كارىگەرى بىن لەسەر پىاوان ؟ !

بَهَانَه بَنَه هَاكَان

- چون بین بپار جامبله کان مل که چی هداو ناره نفعون خلیهان، بهبهنه
هندی مولسلمانی نه زانیش که وتنته زیر کاریگه نی هداو ناره نفعون
شهیتان و نفسی خلی بُتَه بَهَرُوج به هنری هندی بهانه هی بین بنه ماوه و هکه.
- ۱- هندی کس ده لین نه وه گوناوه بچوکه کانه.
- ۲- هندیکی دیکه ده لین نه وه نیشانه هی پیش که وتن و مده نیسته.
- ۳- هندیکی تر ده لین نه گهر خومان نه رازینینه و هو تَبْهُرُوج نه که بین
خلکی تر گالتهمان پی ده کهن.
- ۴- هندیکی تر ده لین تومه تبارمان ده کهن به کلن به مستو
ئیسلامی.
- ۵- هندیکیتر ده لین نه مه ریکایکی به پله یه بلو به شودانی
کچه کانغان زقد داو اکاریان دیت.
- ۶- هندیکی تر ده لین سرینجی میزده کانغان پی راده کیشین تاوه کو
مه بیلیان نه بروات بق نافره تی تری رازاوه و خر ده رخه.
- ۷- هندیکی تر ده لین مندالو تمهمنی بچوکه و جاری نفوه بق
بالاپوشی.
- ۸- هندیکی تر ده لین ناخر پیربومه و کس ته ماشام ناکات.
- ۹- هندیکی تر ده لین ناخر ناشیرینین و پیاوان له ده استمان
راده کهن وه سهیرمان ناکهن.
- ۱۰- هندیکی تر ده لین خودا هیشتا هیدایه تی نه دارم.

بالاپوش و تعبروج و تغريب

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَا تُنْزِلَكَ وَسَابِقُكَ وَشَاءَ اللَّهُ عَزَّالَهُ مِنْ
عَيْنِهِنَّ ذَلِكَ آتَنَّاهُ أَنْ يُمْرِنَ فَلَا يُؤْذِنُ وَكَاتَ اللَّهُ عَزَّالَهُ رَحْمَةً﴾
الآحزاب: ٥٩

لَمْ تَأْتِهِنَا خُودًا پَرِيزِيَّتِيَّكِيَّ رَسْنَوْ پَاكِي لَهَدْوِي نَافِرَهَتَانِي
نِيَمانِدار چَانِدوه تَاوِه کُو لَهَدْرِيَّه تِي وَگَورِه بِي دَانَه بَنَه،
خَزَشِه رِيَستَه مَنَه هَرَمَان دَه کَات بَه خَنِيزَه کَانِي وَهِي نِيَمانِدار اِيَشَه
پَاهَند بَن بَه (جلبَاب)؛ جَلَبَاب بَهِرِيَّتِيَّکِيَّ فَلَوَانَو وَثَسْتَه دَهْمَو لَاهَه
دَادِه بَلَهْشِنَه تَاكُو بَه مَهْدِرِيَّه بَنَاسِرِيَّه وَهِي نَهَمَه نَافِرَهَتِيَّکِيَّ بَهِرِمَو
شَكُو خَولَنَاهَه، كَرِدِه دَهِي خَرَلَبَه كَارَان نَهَزِيَّه تِي نَادَهَن، سَوَكَاهِيَّه تِي پَيَّ
نَاهَكَن، تَه بَه چَاهَه کَانِيَان تَه بَه وَشَهِي سَوَلَه، بَه مَه دَهَنَاسِرِيَّه وَهِي
نَهَلَه لَهَرَنَاهَن چُونَه كَهْرَمَانَه کَانِيَه قَوْرَشَان جَيَّن بَهْجِي دَهْكَنَه وَنِينَجَا
نِيَمانِدارَان رَيَّزَه لَهِ دَهْگَنَه وَفَاسِيَّه کَانِيَش نَهَزِيَّه تِي نَادَهَن.

سِينِنْگِ روَوت بَكَات وَبَالَهِ دَجَهَه وَلَار بَهَوَات وَدَهَمَو چَاهَو لَيَّوِي بَهِه
پَارِجه بَزِيه بَكَات پَرِيزِه کَانِيَه تَهَل تَهَل شَلَبِيَّه تِيَّه، هِيجِي لَهَه رَوَج جَيَّن
نَهَبِلَاهِيَّه تَاهَر دَلَم بَاك، تَاهَر چَلنَن نَافِرَهَتِيَّکِيَّ سَهْمَاكِه بَهِفَاتِيَّه
خَرَلَبَه كَار جَيَادَه مَكْرِيَّه تِيَّه لَهَنَافِرَهَتِيَّکِيَّ پَاكِي نِيَمانِدارَي دَاهِقَشَلَو.

رَاسَتَه كَورِگَه کَان بَهِدَوَاهي نَافِرَهَتَانِي پَاكِيش دَهْكَون بَه لَام کَاتِبَه تَهَم
گَوشَه نَامَادَه كَراوه بَه دَه رَخَه بَيَّبِنَه كَورِگَه کَان تَاهِي تَيَّر نَهَخَلَن وَلَز
نَاهِبِنَه چُونَه هَهِرَزَان فَرَقَشِي كَريَّوَه وَنَرْخِي نَهَماوه.

خوشکی زیرو مسلمان واز لهو به همانه بینتهوه بگه پتوه لای خودلو
پیتفه مبارکه‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم) دونیا کورت و قیامه‌ت بین کرناه
با له دهسته نهچن.

نه به روح به لکه‌یه له سه رنه زانی نافره‌ت

قرئان ده فرموزی ﴿وَلَا تَبَرَّجْ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ أَلَّا أَنْ يَرَوْهُ﴾ الاحزاب:
۳۳. واته. نهکن جوانیه کانی خوتان ده رخن بق ده رهوه و بینگانه
مهروه کو سردنه‌من جاهلیه‌تی پیشوا.

نمیمه‌ی کچی رهقیه چووه لای پیتفه مبارکه‌که له سه ره نیسلام
په بیانی بداتی، پیتفه مبارکه‌که فرموزی: (... ولا تَبَرَّجْ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ
الأُولَى) واته: په بیانات لئ وهرده‌گرم جوانی و رازواره‌ی خوت و مکو
نافره‌تاني سردنه‌من نه فاما بق پیاوانی بینگانه ده رنه خدیت. مهروه‌ها
عره‌ب دهانی: (الرَّأْسُ الْفَارَغَةُ تَعْتَاجُ إِلَى زِينٍ، وَأَمَّا الرَّأْسُ الْمَلُوَّةُ
بِالْعِلْمِ فَإِنَّهَا لَا تَعْتَاجُ إِلَى زِينٍ) واته: میشکی به تان پیویسته به
خورازاندنوه همه‌ی، به لام میشکی پر زانست پیویسته به رازاندنوه و
ده رخستن نیه، چونکه زانست جوانی کدووه که له راستیدا نافره‌تی
خاوهن زانست و شهاده و پله بزره‌کان و خاوهن هونه‌ره‌کان له جلو
برگدا نقد ساده‌ن، نزد گرنگی به لاشو دیوی ده رهوه ناده‌ن به لکر
گرنگی به ذیری و عه‌قلو ماعریفه‌ت ده دهنه که سی گرنگی به ناوه بذک
بدات و ده رهوهی لا بچوک ده بیت به لام کاسیک هینزی خوی به ده رهوه
داو ته بروجی کرد ناوه بق و عه‌قلی له بیر ده چن و بچوک ده بیت‌وه به لکر

بالأبوشى و تمبروج و تمغرب

نه سه شمه نه منازل دمه و شیوه توه که جلکی جوان و نوئی و به باقی و
مریز نه سه بکات و خوی به خمک نیشان بیات و خوی پی با بیات، به لین
نه سه روح بون مندانه !!!

و هیل بو نوهی په روهردهی دهست جاهیلیت و نه فامیه که ناتوانی
سرهینچو ناره زروه کانی خوی بکات و به ناسانیش سرهینچی خالقی
نه کات چهندین جار گونی لئن بوروه له نایه تکانی خودا که جهخت
نه کات وله له سر دا پوشینو برگی شرم و شکو به لام نو به
مونه که بیرباده به رده و امه له سر تې بروج و به په لاین و هکو نوهی که
هدر گوئی له قورثان نه بوروین :

وَرِيلٌ يَكُنْ أَدْلِيْ أَتَيْهِ بِسْمِعٍ مَا يَكُنْ اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ تَمْ بِيُورُ مُشَكِّرًا كَانَ لَهُ
بِسْمِهَا فَيَزِيرَ بِمَكَابِ أَتَيْهِ وَإِذَا عَلِمَ مِنْ مَا يَكُنْتَ شَبَّاً أَخْدَمَهُ مُرَزاً أَوْ لَهُكَ لَمَّمْ عَنَاتِ
شَهِيْنَ ۝ ۝

بان وا گومان دهبات نو بن ناگاو نهفامه که خودا شهربعدتی بتو
ناردووه به نارهندوی خوی تینیدا هلبژنری کامهای پینی خوش ببوه
بیکات و کامیشی نه ویست سهربنچی بکات واته لههندی شت به قسمی
بکات وه کو نویزد بقدی و عورمه... وه لههندی شتیش سهربنچی بکات
وه کو حیجابو چهفیه و دورک و تناده لهتبدیع مهکار گوئی
له مردمشی قورئان نه ببوه که ده فرموزی :

﴿أَفَتُؤْمِنُونَ بِعَيْنِ الْكَتَبِ وَتَكُفُّرُونَ بِبَعْضِهِ فَمَا جَرَأَهُ مَنْ يَقْعُدُ
ذَلِكَ مِنْ حَكْمٍ إِلَّا جِزْءٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَى أَشْدَقِ النَّارِ
وَمَا لِلَّهِ بِعِنْدِهِ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ ^(۶۰) البقرة: ۸۵

نهاد خواي گهوره شهريمه‌تى نەناردۇتە خوار كە بەدوای ھەواي
ئارەزىوی خەلک بىکەويى ، بەپىنى مىزاجى خەلک لىتى ھەلبىزىرى :

﴿وَلَوْ أَتَبَعَ الْحَقَّ أَهْرَافَهُمْ لَنَسَدَّتِ الْأَسْنَاكُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ بَلْ
أَتَيْتُهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنْ ذِكْرِهِمْ مُغَرَّبُونَ﴾ ^(۷۱) المؤمنون: ۷۱
﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمْ لَهُمْ لَفِرْرَةٌ
مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِي اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا﴾ ^(۷۲) الأحزاب: ۳۶

لېرەوە لەجىئى خۆيەتى نەم پەيام بىگەيەنинە خىشكانى حىجابو
نيقاب، چىن ھەندى ئافرەت ھەيدە باوهپى بەنويىزۇ بىنۇو ھەيدە بەلام
باوهپى بەحىجاب و نيقاب نىبىئە نەوا باوهپەكەي رەت دەكتىتىو،
ھەندىتكىش لەنیوھدا ھەيدە باوهپى بەنويىزۇ بىنۇو حىجاب و نيقابىش ھەيدە
بەلام نازازىبىئە رەت دەكتاتو، فەرە ئىنى (تعدد الزوجات) نەو كات بزانە
نېمانەكەي تۈش رەت دەكتىتىو، بىگەيە سىزاي تۈلە ئافرەتە
سلىۋەكە سەختە چۈنكە نەو بەنەزانىن رەت كەرتۇتەوە كەچى نىز
بەزانىن و بەخويىندەوە ئايەتەكەي رەت دەكتىتە ناپانى.

بالاپیوش و تعبیر و تصریف

نویزندگان بتو نزدیکه میسر له وعی بدؤم تندی پس نه چو دنام
پیاووه تولوه ندو ببره پیسه‌ی له گهان خنی هیناوه و نیتر بانگوانی
بتو به زلذت‌آبابون کردو شالای به ناو شازادکرنی شافره‌تی هله لکرتو
کتیبینکی لمه ره فره ندا دانا.

پاش نامه لمه میسر (قاسم نه‌من) بتو ته‌لو کردنی خوینشی گاهشنه
فرهنسای کردو نه‌ویش کاریگاری سه‌رسام برو به فره ندا، قاسم
نه‌من کتیبکشی دلنا به ناوی (شازادکرنی شافره‌ت) له‌سال ۱۸۹۹
که تنبیها هیزشی کردیبو سه‌سر پیشیو بانگی بتو سلوره ده کرد
پاشان گلشایی (السفون) درجهو که تا نه و کانه‌شی شافره‌تان
سریزشیو به لکو دهه و چاویشیان داده پلشی و تیکه‌لی پیاوان
نه‌دهیون.

پیلان دانرا بتو سه‌رخستن شه م فیکره بیگنه‌یان له‌لایه‌ن سه‌رکرده‌ی
به ناو نیشتمانی (سعد زغلول) که پیاوی نینکلیز بتو له‌گهان
هاروسه‌رکه‌ی (صه‌لیه زغلول) گرانهه میسر و خلاکی له‌پیش
وانی دایرون و چووه ناو شافره‌تان و (هدی شعراوی) پیشوازی لیکره
و نه‌ویش سه‌ریزشیو حیجانی له‌دهه و چاوی لریدلار تیکه‌داهستیان
کرد به چهله‌لینان.

(هدی شعراوی و صه‌لیه زغلول) سه‌رکرداهه‌تی نه و خلپیشاندله
شافره‌تانه‌یان کرد له‌سال ۱۸۹۹ که گاهیشته گله‌پانی (اسماعیلیه)

بالاًیوشی و تعبّر و تغريب

دورخه یته وه له مسلمانان، چونکه عه لمانیه کان مهترسی همه
گهوره ن بتو سه نومه تی (محمد) حملی الله عليه وسلم، به سه
میشکی هه مومن دادیت بذچی رقذناواو عه لمانیه کان نه و نده
جخت له سه نافرهت ده کنه وه.

نهینی نه وه له وه دایه نه وان گرنگی و رؤلی نافرهت ده زانن له دروست
کردنی نومه تو کاریگاری له سه کرم لگا، بقیه چ کات
سه رکه و توبون له گومراکردن نافرهت نه و کاته شوده کان و قه لای
مسلمانان ناسان ده بیت تینکی بدهن به بی بارگری.

مهندی له وان گوتويانه: به رداختیکی عه رهق و نافرهتیکی داوین پیس و
به پهلا کاریگاری زیاتره له سه نومه تی نیسلام له هه زار توب.
به رقذناوا کردن: نهمه له لایه ن سیاسته دارانی رقذناوا دروست برو
پاش سه رنه که و تنبیان له مهلمه سه ریازیه کان به مهش بیری
به رقذناوا کردن هاته دی و بنه مای نه بیره ش پیک دیت له سه:

توانه وهی که سایه تی مسلمان له که سایه تی رقذناوا، تنهها به چاری
رقذناوا سهير بکات و سه رسام بیت به وهی رقذناوا پیش سه رسامه و
له گل دور رکه و تنه وه له بیرون باهه رو ره و شستی نایینی پیرقدنی نیسلام.
سه ره تای به رقذناوا کردن له سه دهی تزدده هم له میسر دهستی پی کردو
ولاتانی تریشی به دواداهات، (محمد علی پاشا) پاشای میسر (رفاعه
الطفطاوی) نارد بق فهره نسا که ده رچوی نه زمه ر برو تاکر پیش

شیوازی عەلمانیه کان بۆ بەرۋۇناوايى (تەغريب) كردىنى ئافرهتى مۇسلمان

خواى گەورە لە قورئاندا رىتموپىي كربولىن تاڭو رىڭكاي تاونباران
بناسىنەوە خەزمانىلىسى دۈرىگىرىن ﴿وَكَذَلِكَ تُفْصِلُ الْآيَاتِ
وَلَسْتَ إِنْ سِيلُ الْمُجْرِمِينَ ۚ﴾ مەرۆھا فرمانى بە
پىقەمبەر كەيىكەن كربولو جىهاد بکات بەرامبەر كافرو دۈرىپوھە کان
﴿يَا أَيُّهَا الَّذِي جَهَدَ الْكُفَّارَ وَالْمُتَقْبِلُونَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ ۚ﴾ بىن
گومان جىهاد بەرامبەر كافران بە بىلگە و چەك دەبىت، جىهادى
مونافيقانىش بە بىلگە و بىقۇن كردىنەوە دەبىت چونكە منافق حوكىمى
مۇسلمانى ھېيە خۆى لەنانو ئىسلام حەشارداوە بىرپوياوە پى
دەرناختا، خوداي گەورە ئابپۇرى مۇنافيقانى بىرىپوھە لە قورئاندا
لەسۈپەتى (النساء - التوبه - الاحزان - البقرة).

ئىمانە تاقىيىن ئابپۇيان نەماوه، ئەوانەى دەيشارىنەوە خودا
بە دەرىيەتىخى ئاڭو خەلگ بىرزاڭ و پىتى ھەلئە خەلتىن.
بۇيە پىتىيىستە شارەزابىن لە بەرۋۇناوا كردىنى ئەم نۇممەتە بە تايىەت
ئافرهتان لە لايىن عەلمانىيە کانەوە، ئاڭو ئەم شەرو دەرىو كارەساتە

بالایوشی و تعبیروج و تمغیرب

له قایمیره هاشان به سوتاندنی حیجاب و نوای نامه شم گذره پانه
ناونرا به گذره پانه (تحریر).

پاشان (مدی طمعلوی) و نافرہ تانی تربیش سرکه و توبیون له گزندانی
کونگره بیکی نافرہ تانی عارمه بیکی که چهندین بیمارو دلواکاریان ده کرد
له وانه:

-سنوردار گزندنی (طلاق) بو فردانی و دده سه لاتی و هلی نامه.

-به کسان کردنی تهولو له نیزوان نافرہ تو پیاو.

-دلواکردن بل لابرینی (نون للنسوة).

-دلواکردن بل کلکرینه وهی همردو رو ره گاز له خویندنی سرمه تانی.
بل زنان او تینگلیزیش دهست خوشیان کرد له م کونگره بیک.

بدلخواه له بو رویه شن ناقمه پیسنه بمالپشتی غرب حیجابو
سرینیزشان سروک کردیو سلفریو و بدهه لالیمان بل اکرده وه

دینه کانی به روزه اکردنی نافرہ کانی مسلمان

۱-تبیک لاری له گهل بیاران له خویندن و کارکریندا، چونکه معر کانه کنک
پیارو دن گیپشتنه بیک ده بیته هستی جولانیه کانی نافرہ تو
ثاره زوه کان.

۲-نه به روح و سفری ته به روح و آنه به ده رختنی جولانیه کانی نافرہ بل
ثو کسی که بقی حلال نیه.

بالاپوش و قبیح و تمریب

سلور واته: به ده رخستنی هندین لالاشی که حرامه بت بیگانه و
غیری محرمه کانی و هکر لایو باش و لازم.

۴- بدواناچون و چارلیکریه وی نافره تانی مولسان بت مزدیل و جلی
نافره تانی رفتناوا.

۵- خالوهت کرنس پیاو له گله! شو نافره تهی که ماحرمه نیه،
بنگومان نامهش کاری کافران چونکه هیچ شاین و بینیکان نیه تا
نم شنه یان له سهر حرام بکات، بزیه لای هندی کاس ناسایه
خالوهت و به تنها مانه وه لدایر و دیگان و تکسی و ...

پاسایه کی گرفته

همو رو باشند لسر روی زهی زهی به دهین به پلشکی چاک سازی داد
پیلشیت تاکو خلکی قبولی بگان، باشل خلی ناشرینو پیسے نگر
له سهر شیوه واستقینه کهی خنی ده رکه وی ده یونه کان و هری ناگن
هر بزیه هه لمانیه کان و طلثا و ایه کان هاده دستن به جوان کریش و شبانه
ئاسانچ و بیره کانیان، بیانو ده یعنی ده لین کارکردنی تیکه لار
به رهه هندی میله تی تینایه و تا نیره کهی تری کرم لکا کاریکات و
قازانچی شابوی رقد بیت، یان له زیر نایی نافرهت ماق خوبه تی به
ئازاده بینه ده رهه و بینه همو شو تیک، نینجا ئازادی که سایه تی ...
هند...

پاش نه ماسح عه لمانیه کان سایری هندیک عاده تی ناو مسلمانانیان
گرد که له نیسلام دلیله، ثم عاده تانه بان قوستوه و شاکو لسوئن
ژه هره کانیان بریش و پیلانه کانیان جئی به جئی بکن نه مانه بان همه مو
خسته سهر نیسلام.

نمودن: له هندی کوچکای مسلمانه کان ستم له نافرهت ده گری
له صیرات بان بین بش ده گریت، ده بینی پیاوونک دادگه ری ناکات له نیوان
خیزانه کانی پنچهولنه فرمان خوا ده کات لم که لیته عه لمانیه کان
زیارت هانته نیویتو ژه هره خیزان رشت، له گهل نه وهی ثم شتاته ش
له نیسلام دانی به بالکو له دیدی نیسلامدا نه مانه ستمن و خارهنه کهی
له رفته قیامه سرا ده دریت نه گر هاتر توابه نه کات.

شیوازو هوکاره کانی عه لمانیه کان بتو به رق زناوا کردنه نافرهتی مسلمان:

۱- ده زکای راگه یاندن به همو جوده کانی: له رق زناوه و تیزگاه و تله فرنیز و
فلیم و گرفواری تاییت به مژدیلو گرفواری نافرهه تان، چونکه نه مانه
رای گشته ده بات بهو ثار استه که ده بیه ویت به تاییت نه و
عه قلاته که به تان و پیاک نه کرلوں به قوشانی خودا راگه یانده کان
که چه ندین ناپه سهندو ناشریعنی تیندا ده بینیه له همه مو گرفواره کان
له سه برگ و قنه نافرهه تیک هه داده تی، هر هفته یه کی وینه یه کی
نازه که بعجه ندین ره نگ بقیاغ کراوه و جاریکی تر و قنه نه

بالاپوش و تسبیح و تمغیر

- بابه‌شی تر باس دهکرت و مکر پیندچیزونه و به یاساکانی باری
شارستانی و یاسا علامانیه کان له بابهت هارسه رگیری و نه لاق دلن بر
مهبیتی به روزناواکردنی نافره‌تی موسلمان.
- ستم کاری له به کاره‌تیانی پلست و پله و پایه، که سبک له پلستند
دله هله‌لدهستن به درگردیتی یاساو پریمار که سه‌ریزش قده‌نه
دهکات یا نیکه‌لاری به مر خه‌لک دهچه‌سپینتی یا قده‌نه‌گردتی
چالاکی نیسلام و چه‌ندنی کاری نر...
- ۷-بانگه‌وازی کردن به شوین که وتنی ملکبل و خنگاندنی ولاشانی
نیسلام به پژشاکی ثابرویدر که نه‌ماش نقد مترسی داره چونکه
پژشاک دروشی گله‌نه و هم‌مرو نه‌ته و یه‌یک پژشاکی تاییه‌شی خلی
هدیه راسته نیسلام پژشاکیکی تاییه‌تی بق پیباور شافره‌ت بیاری
نه‌کردووه به لام مارجی دلخواه بیل پژشاکی هردوکیان نه‌گار نه‌نم
مارجه شهربانه هانته دی شه‌وا شه پژشاکه زنگه پیندواوه،
نافره‌شانی موسلمان دلوایان لیکراوه که دوروکه‌ونه له شوین
که‌وشن روزنزاوا له مدقیل و پژشاکه‌کانیان، به دلخواه یه‌کنک له‌تیت
ناتولتیت مه‌گور به ماندویونتکی نزد نه‌بیت پژشاکیکی به‌رن و دریز
بق مندال‌که‌ی بتفوتیه وه.
- ۸-لشیواره کانیان درومست کریشی رنک خستن و کومه‌له و په‌کیتی
نافره‌شانه نه‌روش به پالپشتی روزنزاوا، نه‌نم کرمه‌لاته دلخی دهروه
ده‌ردنه‌خه نه‌شباری روش‌منیری و چاکسانی و فیزکردنی نافره‌شان

بالاپیوشی و تعبیر و تغیر

- ۱- دهرباره‌ی تله‌فیژنیش لرپلرتینکی پونسکر ده رکه‌وتوروه لعیه‌کنک لعیزینه‌وه کان له سه‌ر (۵۰۰) فیلم، سره‌نظام له بابه‌تی (خیانه‌ی زوجی و تاوان و سینکرو خوکوشتن به ریشه‌ی (٪۷۲) ره و شستی بینه‌ره کانی برده‌وه بهره و نام تاولانه.
- ۲- له نامازنه مترسمیه کانی عه‌لمانیه کان بق بارلۇتوالیکردن شافره‌تی موسى‌لما، شویش خلخاندنه ناو لایه‌تی په‌روه‌ردەبیه‌وه، ياخود مارشتنی پېزگرامس خویشندن که تقد دوروه له خویشندنی شافره‌تی موسى‌لما، له ناو پېزگرامه کاندا باڭكوازىکردن بق بەكسانی له نیوان نۇن و پیاودا له قەمۇ شىتىك، هاندانى شافره‌ت بق بەناو شازادى ئىنجا تېتكە لار كىرىن له قۆناغە کانی خویشندن له سەرماتىي تا كىتا دەرجۈن كە نەمەش بەتەواوى رېتکابه‌دانه له بەر دەم هەر قەسادىك کە بق شافره‌ت بىت.
- ۳- رېتکابه‌کى شەدانانى كېتىبۇ ئاسىلکە دهرباره‌ی ئافره‌تان بەنارى ئامۇڭكارىو پېتشىدارو چارەسەر بق كىشە کانى ئافره‌تان مەندىك لەو بابه‌تانه وەگو زال بودۇنى پیاوا له سه‌ر ئافره‌ت يان سەرىپىشى شافره‌ت بەشىۋەپەك نۇسرالوه كە لەدىئى بەرثەندى شافره‌ت بىت، داوا دەكىرت خویشندن ھەر دەم تېتكە لار بىت تاڭرۇ قوتايىه کان سەرگەوتۇرۇ بن بە سەر نەو بەرەستەدەرەنیانه‌ی نۇوان ھەر دۇر رەگەز.
- ۴- هەستان بەهستەنى كۆنگرە له سەر كېطە کانى ئافره‌تان ئىنجما چاپىنکە وتن له سەر بابه‌تى ئېنگىزىن و پەروه‌ردەو كۆپىنى، چەندە ما

بالایوش و تعبیروج و نمکوب

تافره تانه لینادریسته، کاب راستی نامه به کم زانیش شم
تافره تانه به و گه پانمه بانه بق سه رده من کویله کردنی تاره تان
رد هنارکدن له گل تافره ته نهها و دک جهسته که روحی نیدا
نه بینت به رانه ر چهند پاره ده کن که.

نم تافره نه که له گواره که دلیه و چهند پرسیارنکی می مانای لئن
کربوه و دک: تایا دیلک له دیان خوش ویستیت کردوه؟ تایا تاره نیوی
تو چی یه؟ تایا هاویتیت له گل پیارنک کردوه؟ نهها مهبت
له پشن شم قسانه همسانکرنی تافره تانه جا مشکیشیان ناو ناوه
سلز نلری.

هروه ما لم گوارانه ما چهنده ها ویتهی می شابیرو ویتهی رویت
ده بینزی به هدجهتی گولیه چونی نیشانده، با خود قدمبارنکی با به
مانی و دردشی با کیش دلبه زنندن یا شاجوانی.

نینجا لمنار شم گوارانه دا باسی چهنده ها بابه تی به ناو
خوش ویستو عاشقاتی که مهبت له پشن به کم زانیش تاوله کانه و
کرپیش رو شت رو سانه کان و دانانی رو شت طلذاتیه له جیگایدا.

شیخ (الظیعین) ره حصنه خواه لئن می له سار باسی شم
گوارانه دا دلیت: هملکترن شم گوارانه حراسه هروه ما کرپنده
فریشتن و قازانجه کهی حرامه بادیاری به خشینی حراسه و رگرن
و دک هدیه حراسه و هدر شنیک بینته یارمه تی دلن بق بالایوش و دی
حرامه چونکه یارمه تی دان له سار حرامه خرابه.

بایلاروش و تمبمروج و تمغrib

بتو هندی پیشه و هکو نورمان و لیدانی شامیری موسیقا به لام
له ناوه بلکدا ژه هریکی پیسی پس بیاو نافره تان فیری بیروی چونی
بلذثاوا ده کات و ده بیگوارتی و له روشنایی نیسلام بتو تاریکی بذثاوا
، له گل نهوهش نینکاری نهوه ناکریت که هندیک کرمده هنه به
راستگری و بتو به رژه و ندی نافره تان له زیر روشنایی نیسلام
کارده کن.

۹- شیوازیکی تریش به گهوده راگرتني بدره و شته بذثاوابیه کان و
نه کته ره کان و سه ماکره کان و گرپانی بیزه کان، جگه لهوهش ده لین
فلان نهستیره یاخود فلان ناودار یان فلان پیشنه که، چونکه زماره‌ی
پیوانه‌ی شکاندوه له فلان یاری دا یا له فلان ریکادا، واله نافره‌تی
موسیمان ده کهن گومان بیبات که نهمه راسته و ده بیت به دوای
بکه و نیت نه ویش وای لئی دیت ته ناو هیوا ده خوازیت که و هکو نه و
بیت نیتر یا خلی به وی ده چوینیت.

۱۰- له پیس ترین شیوازه کانیان، په ل کیش کردنسی کچان به تایبه‌تی
کچانی زیره کو لیهاتو بتو نواندن و کارکردن له نیزگه و تله فزینونه کان
به تایبه‌تی نه گه رهاتو نه و کچانه حهزیان له ناویانگ بیت.

۱۱- له شیوازه کانیان په روهرده کردنسی کچانی بچوک له سه ره سه ماکردن و
ملسیطاو گورانی گوتون له رئی قوتا بخانه کان و ناوه‌نده کان و پاشان
به ده رخستنیان له ده زگا راگه یانده کان، ده بینری مندالان له ته منی
کولدان ده رد هچن بتو سه ماکردن و گردانی گوتون خوبیان ده جولین و

جوانترين و روترين جلکيان له بهردا کردوون دهبن حالی نه م کچانه
چون بیت کاتی گهوده دهبن دهبن گوایه دهبنه گلرانی بیز يا
نهکته رنکی باش يا نستیره یهک له داهاتودا.

۱۲- رنگایه کی تری ترسناک به ناری گیانی و هرزشی و چاره سه ری
سروشتی چهندین یانه و ناوه ندیان کردته وه بتو ٹافره تان ناشزان
چهندین ناخوشی به دوای خویدا دههینی که تبیدا باری دهکن
به رابه بر پاره یه کی دیاری کراو، به مهانه هی بیته وهی رنگایه کی
نوی تاکو ٹافره تان کاته کانیان به سر بیه و پاریزگاری له جهستی
خوبیان بکن که نمهش ٹافره تان دورده خاتمه وه له شته گرنگه کان
(دایکایه تی و ناو مال) نینجا دور خستنه وهیان له ناینه که یان پاشان
چهندین شتی ناشه رعی لهم ناوه ندهدا ده کریت له مانه:

۱- بلا بیون وهی جلو برگی ناشه رعی چونکه مه رجن نه م جلکانه له و
شوینانه.

۲- هستاني ههندیک ناوه ند به دامه زراندنی پزیشکی پیاو که ده بیت
نهوانه هی راهیتیان دهکن بچنه لای نه و پزیشکانه.

۳- بلا بیون وهی موسیقای روژناییانی له کاتی یاریه کاندا.

۴- دانانی حمام و ساونای به کومه ل تبیاندا که ٹافره به جلکی زیده وه
کرده بنه وه.

۱۴- بلا کردن وهی با خچه و چینشخانه هی تبکله، که چهنده ها زیانی
به دوای خویدا دههینی لهوانه گهنجی کوه کجه لهوی به یهک ده گن و

یه کتروه کردنی بوك و زاوا، راستی نئمه هرزانیومانه خواردن
به ده منال ده کری پاشان له بهر چاوی کورپان و کچانی لاو
نامه حرم کنه مه ده بیته همی و ویزاندنی ثاره زووه جنسیه کان
له ومه راسیم و ئاهه نگهدا نمه چوونه سه دینی گاویو جووه کانه
چونکه ئمه عاده ت و نه ربیتی نهوانه، هروه کو پیغامبر (ص)
ده فرمومی: من تشبه بقوم فهو منهم . واته هر که سیك خوی
بەگەلیتکی تر بچوینی نهوا لهوانه.

١٦-شیوازی کوتایی و کاره ساتی گهوره فیسبوکو و نه نترنیت،
بینگومان فیسبوک دوووسه، سه ری خیرو سه ری شاپ جا که سی
ئیماندارو دهست به ده ستونیز لە کاتی پیویست به کاری دینی و
لە سه ری خیره کەی سوود مەند ده بیت و بی نه وەی کاریگەری بکاته

() پوختم کربووه توه له نامیلکەی (أساليب العلمانيين في تغريب المرأة
السلمة - الشیخ بشر بن البشر)

بالأيُوشِي و تعبِرُو و تمغِيرُ

لِكُوتَابِيَا

نافره تانی فهارگران و لیزمهو زیاتر هموليده خوت له قورناتی پيرندن
له رموده شيرينه کانی پينه مبهه (پيلل) شاره زابکه خوت فيرى بىردو
باوه يد خسرو ره وشته نافره ته سەھابىه کان بىکەو دەست بگەرە
بەشەرەعەتە پاكىكەي ئىسلام نەو كات تېڭىزلى ئىانت كامەرانى و
ئاسىوەمىي و بەخت وەرى دەبىن و عەلمانى و ئالقە لە گۈنگەن ئاۋىدۇ
جۈولەكە ناتوانن لە زىگا لاتىدەن و تەغىرب و تەبەر و جەپ بىكەن و
بەتخەنە تەللى شەپتەن و شەرم و شەكتە بېرىشىن و مەوا نازەنۇى چاوه
برسىكەنی خويان پېت تېرىكەن و وېتكەنە كالاپىك و لە بازار لەگەن
كالاكانى تر بەتفوشىن.

ئەمەش بىزەن پېتىنەت لە ئىسلامدا ئەوهىيە تۆ نافرەتنىكى موسىلمانى
رسەتكۈرى بەشەرمە حەياو دەلىزىن شارامگۇ پاك دلوپىن و لە خواتىمى
وەكى خوشكەن پېتىپىن مەريم و ماشىتە دەليكە خەدىجە و عائىشە و
خەنساوا.. خودا لەه مەرويان رازى بىن چاوه رىتن لەبەھەشت.

وصلى الله على محمد وعلى آله وصحبه أجمعين.

بالاپوش و تعبير و تغريب

سر خوبه رستي و روشنی، به لام که می نه زان و نشاره زا
له دین به من پنیزیست ده بانکانه وو نینجا ده چیته قولانی
فیدیو کانی سرمه نجام کار پیشه ای له سرداده من نویزو خوبه رستي
له دهست ده دلار روشنی ده گزینه لهون به چندین توانی پس
نه نجام بدلو زیانی پیچهوانه ده بینته وو، زعند که نیستا زیزیه
به کارهینه سره کانی نمه حالیانه، نه شاورش نمه می دهون
له موسلمانان له نایینه که یان درودیان بخات وو نیکانی نم
رقنکاوه بان بکاد و لام گرفتاره توانانه بگلینه سرخوش بن
پنیزه و.